

Ο ΕΞΟΡΙΣΤΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

Ovidius poëta in terrā Ponticā exulat. Epistulas Rōmam scriptitat.

Epistulae plenae querelārum sunt. Rōmam desiderat et fortūnam

adversam deplōrat. Narrat de incolis barbaris et de terrā gelidā.

Poētam curae et miseriae excruciant. Epistulis contra iniuriam

repugnat. Musa est unica amīca poëtae.

Μετάφραση

Ο Οβίδιος ο ποιητής είναι εξόριστος στη γη του Πόντου. Γράφει συχνά επιστολές προς τη Ρώμη. Οι επιστολές είναι γεμάτες παράπονα. Επιθυμεί τη Ρώμη και θρηνεί (για) την αντίξοχη τύχη (του). Αφηγείται για τους βάρβαρους κατοίκους και για την παγωμένη χώρα. Έγνοιες και δυστυχίες βασανίζουν τον ποιητή. Με τις επιστολές (του) μάχεται ενάντια στην αδικία. Η Μούσα είναι η μοναδική φίλη του ποιητή.

Παρατηρήσεις

ΕΜΠΡΟΘΕΤΟΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

- in + αφαιρετική: στάση σε τόπο
- in + αιτιατική: δηλώνει κίνηση και άφιξη σε τόπο
- ad + αιτιατική: δηλώνει κατεύθυνση
- ex, de, ab + αφαιρετική: από τόπο κίνηση (απομάκρυνση)
- de+ αφαιρετική: αναφορά
- contra, adversus: εναντίωση, εχθρική διάθεση
- cum + αφαιρετική: εναντίωση, εχθρική διάθεση

Όταν έχουμε **όνομα πόλεως ή μικρού νησιού** και θέλουμε να **εκφράσουμε κίνηση προς τόπο** χρησιμοποιούμε **απλή (απρόθετη) αιτιατική**.

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ

Α' κλίση

amica-ae (θηλ.) = φίλη

cura-ae (θηλ.) = φροντίδα

epistula-ae (θηλ.) = επιστολή

fortuna-ae (θηλ.) = τύχη

incola-ae (αρσ. και θηλ.) =
κάτοικος

iniuria-ae (θηλ.) = αδικία

miseria-ae (θηλ.) = δυστυχία

musa-ae (θηλ.) = η Μούσα

poeta-ae (**αρσεν.**) = ποιητής

querela-ae (θηλ.) = παράπονο

Roma-ae (θηλ.) = Ρώμη

terra-ae (θηλ.) = γη

Β' κλίση

Ovidius -ii(i) = ο Οβίδιος

ΕΠΙΘΕΤΑ – ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ

Β' κλίση

adversus-a-um = αντίξοος

adversior -ior -ius, adversissimus-
a-um

barbarus-a-um = βάρβαρος

gelidus-a-um = παγωμένος

gelidior -ior -ius, gelidissimus -a-
um

plenus-a-um = γεμάτος [plenior -
ior -ius, plenissimus -a -um]

Ponticus-a-um = ο του Πόντου, ο
Ποντικός

unicus-a-um = μοναδικός

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ ΡΗΜΑΤΩΝ

Α' ΣΥΖΥΓΙΑ

exulo - exulavi - exulatum - exulare

scriptito - scriptitavi - scriptitatum - scriptitare

desidero - desideravi - desideratum - desiderare

deploro - deploravi - deploratum – deplorare

narro - narraui - narratum - narrare

excrucio - excruciaui - excruciatum - excruciare

repugno - repugnaui - repugnatum – repugnare

Οι χρόνοι του ρήματος sum είναι: **sum - fui – esse.**

Προθέσεις

In (+αφαιρετική)

De (+αφαιρετική)

Contra (+αιτιατική)

Σύνδεσμος

et (παρατακτικός συμπλεκτικό)

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Ουσιαστικά

1. **Αφηρημένα:** δείχνουν πράξη, κατάσταση, ιδιότητα (fortuna, miseria)
 2. **Συγκεκριμένα:** σημαίνουν ένα μόνο, συγκεκριμένο ζώο, πρόσωπο, πράγμα (roeta, terra)
-
1. **Προσηγορικά:** σημαίνουν ένα σύνολο ομοειδών προσώπων, ζώων, πραγμάτων (roeta, epistula)
 2. **Κύρια:** σημαίνουν ένα συγκεκριμένο πρόσωπο, ζώο ή πράγμα (Ovidius, Roma)

ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟ:

- Τα κύρια ονόματα
- Τα ονόματα ύλης (aes::χαλκός)
- Τα αφηρημένα (συνήθως) (iustitia:δικαιοσύνη)
- Τα ονόματα των φυσικών σωμάτων ή φαινομαίων (luna:σελήνη)
- Τα περιληπτικά ουσιαστικά (συνήθως) (pecunia: χρήματα)

ΠΤΩΣΕΙΣ:

1. Ονομαστική
2. Γενική
3. Δοτική
4. Αιτιατική
5. Κλητική
- 6. Αφαιρετική**

- Πλάγιες πτώσεις → γενική, δοτική, αιτιατική και **αφαιρετική**
- Η λατινική γλώσσα έχει 5 κλίσεις

Τα ουσιαστικά της α' κλίσης (-a) είναι θηλυκού γένους.

Αρσενικά είναι: όσα δηλώνουν αρσενικά πρόσωπα, ονόματα ανδρών, επαγγελματών, ποταμών και εθνών.

Παράδειγμα (vita -ae = ζωή)

Πτώση	Ενικός Αριθμός	Πληθυντικός
Ονομ.	vit -a	vit -ae
Γεν.	vit -ae	vit -arum
Δοτ.	vit -ae	vit -is
Αιτ.	vit -am	vit -as
Κλητ.	vit -a	vit -ae
Αφαιρ.	vit -ā	vit -is

Παρατηρήσεις:

1. Τα ονόματα **filia** (= κόρη) και **dea** (=θεά) σχηματίζουν την δοτική και την αφαιρετική του πληθυντικού όχι μόνο σε **-is** (filiis, deis), αλλά και σε **-abus** (filiabus, deabus), όταν είναι ανάγκη να γίνει διάκριση από την όμοια αντίστοιχη πτώση των δευτεροκλίτων αρσενικών filius και deus.
2. Το όνομα **familia** (οικογένεια) στη γενική του ενικού έχει κατάληξη κανονικά -ae, αλλά και -as στις φράσεις pater familias και mater familias.
3. Το θηλυκό γένος των δευτερόκλιτων επιθέτων κλίνεται κατά την πρώτη κλίση. (Pontica, plena, adversa, Barbara, gelida, unica)

ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ

Τα ρήματα έχουν 4 συζυγίες.

Οι αρχικοί χρόνοι που μαθαίνουν σε κάθε μάθημα είναι:

ενεστώτας – παρακείμενος – σουπίνο - απαρέμφατο

Το βοηθητικό ρήμα *sum sum - fui ---
esse*

Η οριστική του ενεργητικού ενεστώτα της
α' συζυγίας

Ενεστώτας

sum

es

est

sumus

estis

sunt

Ενεστώτας

*am-**o***

*am-**as***

*am-**at***

*am-**amus***

*am-**atis***

*am-**ant***

